

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sermones

Ephraem <Syrus>

[Freiburg im Breisgau], nicht nach 1491

Liber eiusdem de die Iudicij incipit

[urn:nbn:de:bsz:31-311732](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-311732)

esset pro nobis paup factus est. excelsus et equis
lis pater. semetipsum humiliavit. Porro super
celos habitans. in terris non habebat ubi ca-
put reclinaret. Factus es mihi christe salua-
tor. dux vite et vite que ducit ad patrem. Abas-
siones enim grates sunt. fines eius regna celorum
sunt. Factus es mihi dominator. domine fili dei fons
vite. ex quo dona tua haurire et te sine infirmitate
diligens collaudare. facta est gratia tua in
corde famuli tui lumen et gaudium et dulcissima
supra mel et fauam orni meo. Facta est gratia tua in
aia famuli tui. quasi thesaurus tribuens mihi
ineffabiles diuicias et paupertatem atque miseriam
longe a me expellens. Facta est gratia tua
seruo tuo refugium et virtus et gloriatio et pretio
et esca spiritualis. plena suauitatis et lumine.

Quomodo possum silere o domine de illa multitudine
dulcedinis et charitatis tue gratie. que os
meum licet indignissimi et peccatoris aperit. Aut
quomodo sustinebit lingua mea. ut non te singulis
horis ac momentis dator vite glorificet. Aut
quomodo potero inundationes gratie tue excludere
que iugiter fluunt in pectore humilitatis mee
plene dulcedine et omni gratia specialiter. Psallam
glorioso nomini tuo domine pater celorum. qui mihi
tribuisti bona tua celestia. Magnifico gratiam
tuam. christe redemptor meus. Cum enim te ma-
gnifico. ipse magnifico a te. Non cessabit lingua
mea collaudare virtutem tuam. non cessabit cithara
mea sponare spiritualia cantica tua. Desiderium
tuum attraxit me post te christe. gloriatio
vite mee. Gratia tua dulcedinem mihi prestat. ad se
quendum te spes mea. Efficiat cor meum fra-
bona. ad suscipiendum semen tuum. Irriget eum
gratia tua rore vite et ne demetat bonitas tua
manipulum de agro pectoris mei. Post com-
punctionem et sanctimoniam. couertere aia mea
in requiem deliciarum paradisi. Tu ouem er-
rantem requisisti. et inuentam tuis humeris
repositasti. Et hanc indignissimam animam
meam in manibus tuis attrahere. et offer bene-
dictio et immortalis patri tuo coram cherubin et
seraphin. et coram angelis sanctis. ut delicias
paradisi perfruens. cum sanctis omnibus an-
gelis dicam. Gloria patri immortalis. gloria filio
immortalis. gloria spiritui sancto immortalis. in se-
cula seculorum. Amen.

**Sancti Effrem Liber de Lu-
cramine spirituali explicit.**

Liber eiusdem de die Iudicij incipit.

Ca. I. Inducens sanctum Effrem exhorta-
ntem et obsecrantem ut nos ad terribilem il-
lum diem iudicij preparemus. omnem sollicitu-
dinem a nobis proijcientes. ex eo quod nihil in il-
la hora nobis prodesse poterit nisi conuersatio
sancta et bona opera que hinc detulerimus no-
biscum. Terrorem quoque nobis incutient pro-
pter manifestationem coram iudice omnium
que hic occulta sunt. quod apta similitudine
declarat.

Enite dilectis-

Verissimi fratres exhortationem meam
suscipite. et semper memoretur consi-
lij mei peccatoris et impij Effrem. Ecce
enim iudicij dies illa magna et terribilis instat.
et nos timore elationis inflamur. nolentes in
breui tempore intelligere ac festinare. et deum nobis
propitium facere. Dies enim nostri et menses et
anni tanquam somnum preterierunt. et tanquam umbra ve-
spertina. et velociter formidabilis et preclarus
domini aduentus aduenit. Tere enim formidabilis erit
dies illa vniuersis peccatoribus. quod voluntate dei
pro sua salute facere noluerunt. Obsecro vos
fratres charissimi. venite proijciamus a nobis
omnem sollicitudinem actuum terrenorum. ne obli-
getur mens nostra in terrenis negocijs. quia omnia
terrena preterseunt. omnia depereunt. omnia
euanescunt. Nec quicquam nobis prodesse poterit
in illa iudicij die nisi conuersatio sancta. et bona
opera que hinc detulerimus nobiscum. Futurum est namque ut vnusquisque nostrum. et actus
suos. et cogitationes ante tribunal tremendi
iudicij deferat. Lotremiscit cor meum. tres-
nes mei resoluunt. quotienscumque recogito
quod reuelande sunt cogitationes et firmiones atque
actus nostri in die iudicij. Grandis enim timor erit
fratres dilectissimi. grandis tremor o amici
mei. Quis enim non timeat. aut quod est quod non pre-
miscal et lamentes a clugeat hec. quod ibi omnia
manifestunt. que hinc occulto et tenebris gesta
sunt. Intelligite fratres mei. Breui quod vobis dico.
et considerate exemplum quod vobis ob vram intelligen-
tiam profero. Arbores fructifere tempore suo primu in-
trinsecus concipiunt fructum. postea deo diuino nu-
tu extrinsecus proferunt. secundum suam naturam. et fructum
et folia. Sic in die illa terribili. omnes homines que
cumque in hoc seculo quasi in tempore suo occulte intrinse-
cus. siue bona siue mala gesserunt. ibi quasi fructus
proprios ante tribunal domini proferent. Tunc iusti

bonos et iucundos proferent fructus. Sanctissimi-
miller fructus suavissimos et omnibus gratum
floribus exornatos. Martyres vero suppliciorum
et penarum fructus patientie gloriosos. Dona-
chi autem sancte conversationis sue et continentie hu-
militatis, vigilarum, orationum atque obedientie im-
marcescibiles proferent fructus. Peccatores vero impij
ac prophani proferent fructus turpissimos et execra-
dos plenos confusione, obprobrio, ululatibus et lu-
ctibus, vermium quod mortalium, et ignis inextingui-
bilis cum gemitu. Tremendum est dilectissimi frater
ibi iudicium: in quo sine testibus omnia manifesta
sunt. Ibi assistunt milia milium et decies dena
milia angelorum cherubin et seraphin, et ibi iusto-
rum chorus circumstant, patriarcharum, prophetarum
apostolorum et martyrum, et omnium omnino sanctorum.

La. II. Arguens negligentiam nostram, et ostē-
dens quomodo iudex ratione pro hac negligentia exquiret
improperans nobis omnia que protulit vel fecit
pro nobis.

Quid ergo ne-
gligim⁹ dilectissimi fratres? Ecce nunc
tempus concludit dies appropinquat, in
qua omnia occulta nostra a lumine arguuntur. Si
scirem⁹ fratres quid imineat vel incubat iugiter
plurigerem⁹, obsecrantes deum diebus et noctibus
sine cessatione, ut liberaret nos ab eterna con-
fusione et phennibus tenebris. Obstructur
enim omne os peccatoris ante tribunal glo-
rie eius cum metu nimio et tremore. Et tremiscet
omnis creatura, et ipsa agmina sanctorum angelorum
expauescent in die aduentus eius. Quid ergo tunc
dicturi sum⁹, si in hoc tempore negligenter et se-
gniter vixerim⁹? Ipse enim nos patienter expe-
ctat, et omnes nos ad suum regnum inuitat. Rati-
onem enim exquiret a nobis, ut pro hac negligē-
tia nostra, et dicet nobis. Propter vos incarna-
tus sum, propter vos in terris palam conuersatus
sum, propter vos flagellatus sum: propter vos
conspuitus sum, propter vos palmis in facie ver-
beratus sum, propter vos crucifixus sum, propter
vos suspensus sum in ligno, felle cibatus sum
et aceto potatus sum, ut vos sanctos et celestes effi-
ciam. Regnum meum donavi vobis, paradysum
meum apertum vobis. Omnes vos fratres vocavi pa-
tri meo, vobis obtuli spiritum sanctum, vobis misit amplio-
ra horum omnium. Quid debui facere et non feci
vobis. Tamen ut saluemini, humilem voluntatem
vestram solummodo quesivi. Non vos coegi, ne sa-
luti vestre causa necessitatis esset occasio. Dicite mihi

hi peccatores mortales atque possibiles secundum natu-
ram, quod passi estis propter me dominatore vestrum, cum
ego pro vobis impassibilis passus sum. Ecce
itaque preparatum est regnum et vita requiescit leticia in
lumine sempiterno. Preparata est etiam mors
pene-luctus et tenebre. Eligat unusquisque ut
propria voluntate voluerit, rectam viam incedat.

La. III. Occasione dictionum conuocans nos
et instruens quomodo dominum adorare/laudare et obse-
crare debeamus.

Enite dilectis-
sime fratres adorem⁹ et precidam⁹
eius et plorem⁹ coram domino, quod fecit nos
dicentes ei. O dominator domine, hec omnia ut de-
sustinuisti pro nobis, nos autem peccatores sepe te ex-
acerbauimus, et beneficijs tuis sumus ingrati. Tu
deus sine initio/natura incomprehensibilis, mi-
sericors et pius, complacuisse gratia tua pro passionē
crucis peccatores saluos facere, quod te non nouerit
donas eis post indulgentiam delictorum etiam lu-
men scientie tue. Quid ergo retribuet gen⁹ huma-
num tibi inuisibili et benignissimo domino. Nam
cum impij essem⁹, non secundum naturam sed propria vo-
luntate, quasi pater atque amator hominum saluasti nos.
Sic iterum pro negligentiam nostram peccatis incidi-
mus, tu autem semper idem et ipse es, et misericors et
miserator, terribilis et gloriosus conditor seculorum,
patienter ab initio sustinens pueritatem
nostram, donas nobis tempus penitentie et remissio-
nem peccatorum ineffabiles miseraciones tuas, quas
ostendisti filijs hominum. Uicit⁹ es domine deus noster
charitate tua, a sanctis miseracionibus tuis, ut per
crucem tuam totum mundum saluares. Huius enim victi-
fuisses charitate misericors christe, temetip-
sum hostiam viuam et immaculatam nunquam pro peccatoribus
obtulisses. Hoc ipsum gratie tue doct⁹ suus do-
minator domine, quod repleta est mens famuli tui mul-
titudine charitatis tue. Dulcedo enim tua iugiter
oblectat et confirmat me, et sepe exacerbos at-
que ad amaritudinem memetipsum produco, vo-
lens dulcedine tua iugiter profui, iesu vnigeni-
te splendor eterni patris, lumine habitans inaccessiblei
lumine incomprehensibili. Qui illuminasti
gratia tua vnium mundum, illumina quod in me est te-
nebrosum oculum meum. Uelat⁹ est enim et cec⁹, il-
lumina eum super miseracionibus tuis, ut ne crassan-
te diabolo penitens obscurerit. Assimilata est enim
mens nostra infirmissima domine, ligno proplantato
quod sepe indiget firmitate et illuminatione gratie tue
Uerbum tuum domine aperuit oculos ceci ex utero nati

missus ad syloen statim post restitutionem
oculorū carnaliū spiritalis oculi ei⁹ ⁊ interio
res illuminati sunt. vt te summū saluatore et
medicū. sine metu aliq̄ deū deiq̄ filiū ⁊ p̄dica
ret ⁊ crederet. Illumina etiā n̄ros interiores
oculos dñator dñe. vt te iugit̄ diligam⁹. tibiq̄
p̄fiteamur ex charitate magis quā necessita
te. ⁊ oēs volūtates tuas p̄ficere valeam⁹. Nā
si p̄cul̄ ē a nob̄ syloe q̄ missus ē ccc⁹. s̄ p̄ciosus
calix sanguinis tui plen⁹ vita ⁊ lumine nob̄ in
primo ē. tāto p̄pinquior. q̄sto q̄ accesserit fue
rit purior. Hoc q̄ nob̄ restat misericors chri
ste. vt plenī gr̄a ⁊ illuminatiōe scie tue / cū fi
de ⁊ sanctificatiōe accedam⁹ ad calicē tuū: vt
p̄ficiat nob̄ ad remissionē pctōrū / nō ad p̄fu
sionē in die iudicij: qz q̄cūq̄ mysterijs tuis in
dignus accesserit / suā aiā ip̄e p̄denat / nō se
calfificans: vt celestē regē atq̄ immortalē spon
sum in sui pctoris purissimū suscipiat thala
mū. Nā aiā n̄ra sp̄sōa ē immortalis sp̄sōi. Lo
pula aut̄ nuptiarū celestia sacra sunt: qz cū mā
ducam⁹ corp⁹ ei⁹ ⁊ sanguinē bibim⁹. ⁊ ip̄e in
nobis ē. ⁊ nos in eo. Attende ergo tibi me
ipsi frat. festina thalamū cordis tui iugit̄ vtuti
bus exornare. vt māsiōne cū b̄ndictio p̄re suo
faciat ap̄d te: ⁊ tūc coraz angelis ⁊ archāgelis
erit tibi laus ⁊ gloria ⁊ gloriatio. ⁊ cū maḡ ex
ultatiōe ⁊ gaudio igredieris in paradysum.

Ca. III. **Ex** h̄ de⁹ nihil p̄ter salutē no
strā q̄rit reuocās nos a negligētia ⁊ excitans
ad vigilantia ⁊ exercitiū bonorū operū atq̄
dei dilectionē. Et hui⁹ occasiōe excellenter
tutē charitatis cōmendans.

Uid enim pre

quater salutē tuā o hō deus q̄rit a te:
Si aut̄ neglexeris ⁊ salu⁹ fieri nolu
eris. rectasq̄ dei vias nō ambulaueris nec mā
data ei⁹ custodieris. remetiōm inficis: ⁊ a cele
sti thalamo tu te expellis. De⁹ sp̄sūscūs sol⁹ si
ne pctō. p̄p̄ te p̄prio filio nō pepcit. ⁊ tu in se
lix tui nō misereris. Exproscere itaq̄ a somno
tuo parūper. O miserāde ap̄i os tuū obse
ra eū. proijce abste onera pctōrū. Ora fre
quent̄ sine cessatiōe lachrymas funde: molli
ciem aīe fuge. negligētia exrecrare. malicia
nō ama. Ama x̄o māsuētudinē. dilige p̄inēti
am: meditare p̄salmodiā. Festina / ora frater
donec tibi datū ē t̄ps. Dilige dñm ex tota aiā
tua: ⁊ sic ille dilexit te. Esto rēplū dei: ⁊ de⁹ ex
cellus habitabit in te. Aiā em̄ h̄ns deū i se: tē
plū dei ē. Diuina etiā mysteria celebrant̄ i ea.
āgeli ⁊ archāgeli letant̄ ei: ⁊ frequent̄ eā visi

tare festinat. qz habitare deo i aiā. angeli festi
nat̄ honorare eā vt pote dei tēplū effectā. Be
atus vir q̄ deū ex toto corde dilexerit. ⁊ mun
dum istū / ⁊ oīa q̄ in eo sunt tota vtute odit: vt
te solū sc̄m possideat. p̄ciosaz margaritā ⁊ vi
te sue thesaurū. Si q̄s itaq̄ sincere diligit de
um. h̄ p̄satio nō ē i fr̄is. s̄ i fursū ē sp̄: vbi ⁊ aiā
ei⁹ desiderat ⁊ mēs ē. vñ ⁊ dulcedinē sentit. et
lumē accipit. ⁊ charitate dei p̄fruit. Vere em̄
dilectio dei: gr̄a ⁊ dulcedie plena ē. Et br̄s q̄
gustauerit eā: nec ē exsariat⁹ ab ea. Nā de dul
cedine charitat̄ dei: q̄s puras ē q̄ digne pos
sit exponere. Paulus ap̄l̄s q̄ gustauit ⁊ reple
tus ē ex ea clamat ⁊ dicit. Neq̄ altitudo neq̄
p̄fundū neq̄ ip̄a vita. neq̄ mors. neq̄ futura
neq̄ āgeli. neq̄ p̄ncipat⁹. neq̄ p̄rātes. neq̄
creatura alia possit nos separe a charitate dei
q̄ ē in ch̄isto iesu dño n̄ro. Ignis em̄ immortali
tat̄ ē charitas dei. sp̄s op̄at̄ i aiā. Qui dilexe
rit eā illuminationē gr̄am ⁊ vtutē: sensum ei⁹
eleuat a fr̄is ad celū. vt oīa q̄ fr̄ena sunt odio
habeat. ⁊ solū deū vite sue auctore p̄rēplet et
diligat. S̄ ⁊ scōrū aīe exēplo suo nos doceant
qz de ip̄a charitate nihilomin⁹ sic ap̄l̄ gustau
erit. Molle vinculū ē charitas dei. ⁊ gladius
vtriq̄ acut⁹. nō p̄t eā icidē. Semp̄ em̄ tirā
ni scōrū martyru mēbra secabāt. ⁊ charitatem
dei q̄ illis redūdabat secare nō poterāt. O
mollissimū charitat̄ dei vinculū stupor⁹ ⁊ mi
raculi plenum qd̄ nec secare potuit nec solui.
His acut⁹ gladi⁹ illō nō secuit: flagrās ignis
nō soluit. Mēbra secabant. charitas nō seca
bat. Cōburebant viscera: ⁊ vincula nō solue
bant. Demergebant itē i p̄fundū scōrū cor
pora: ⁊ charitas dei non potuit aliq̄ mergi.
Quis puras nō amiret de h̄ vinculo charita
tis. Quicūq̄ q̄ puro ⁊ sincero corde dilexerit
talē charitatē h̄re p̄bat. Hāc aut̄ charitatē de
dit de⁹ ecclie sue: vt ip̄a semp̄ exornet ⁊ polle
at. Hec charitas. pign⁹ dei i n̄ris aiāb⁹ existit.
Hec charitas colūne firmamētū ē diligentibus
deū. Hec charitas vnigenitū dei filiū / ad nos
de celis attraxit. Prop̄ hāc charitatē de⁹ hō
fact⁹ ē. p̄p̄ hāc charitatē aiā sp̄sōa ch̄isti effe
cta ē. ⁊ p̄ ea ip̄passibil⁹ passus ē. p̄p̄ hāc charita
tem paradysus referat⁹ ē. prop̄ hāc charitatē in
corpore⁹ icarnat⁹ ē. prop̄ hāc charitatē iuisi
bilis visibil⁹ ē. Sine hac charitate si fuit aiā. nō
placebit i ea de⁹. nec delectabit sup̄ ea. Quis
puras digne p̄t v̄l sufficit glorificare ⁊ collau
dare deū saluatore. q̄ nob̄ tātā gr̄az tribuit p̄
pter suam ineffabilem bonitatem.

Ca. V. **Ex**ponēs p̄siliū auctoris p̄sulectis

vt festinem^o digne p̄sari fm̄ dī volūtātē / sol-
liciteq; p̄ salute n̄ra i ofonib^o / ieiunijs vigilijs
z lachrymis nos exerceam^o: vt fiduciam h̄re
possim^o i illa tribili hora iudicij: p̄ctōres q̄ ad
cōpūctionē i citāt^o: z ea de cā mltis p̄conijs cō-
punctionem extollentis.

Charissimi frēs

Caudite bonū p̄siliū pusillanimitat^{is}
mee. Festinem^o sp̄ donec tps ha-
bem^o / p̄sari caste z sobrie z digne dō: vt sp̄s
sc̄is habiter i nob: z xp̄i charitas repleat nos
z volūtas ei^o p̄ oia p̄ficiat i nob. Nō habeam^o
aliā solitudinē dilectissimi frēs: nisi hāc solū-
mō: q̄lit aīa n̄ra iueniat i illo lumie cū oibus
sc̄is. Nō colligem^o / nec vincia^o eā i frenis ne-
gocijs: nec sollicitudinib^o possessionū z pecu-
narū: s̄ exornem^o ofonib^o z ieiunijs: vigilijs
z lachrymis: vt iueniat cōtulaciō q̄ fiduciā in
hora illa tribili z tremēda: cū oēs aīe cū timo-
re z tremore assistūt: cū electi a p̄ctōrib^o sep̄at
cū statuit oues a dextr^{is} / z hedi a sinistr^{is}. Cre-
dite mibi frēs mei: q̄ i p̄xio ē aduent^o dñi: in q̄
reddet vnicuiq; fm̄ opa sua. Sc̄is q̄dē z ele-
ctis suis requiē z leticia: p̄ctōrib^o x̄o z q̄ eū ex-
acerbauert / supplicia z tormēta. Br̄is hō q̄ i-
uenerit fiduciā i hora illa: z q̄ audierit br̄z vo-
cē illā: venite b̄ndicti p̄ris mei: p̄cipite regnū
q̄d vob patū ē ab origine mūdi. Tūc iusti cuz
sei lumie viderit i illa ienarrabili glia: int̄ se-
metip̄os singuli obstupescēt z dicēt. Putas ip-
se ego sū: Et quō huic glie dign^o iuer^o sū: An-
geli etiā accedēt cū gaudio magno ad sc̄os
enarrāt eis p̄sariōes eoz i maculatā / p̄tinētā
vigilias: ofones: volūtariā paupertatē: q̄d solū
mercati sūt. Hodic^o labor est i iustitiois n̄re
frēs charissimi: z magna ē req̄es. Paruo tpe
ē afflictio p̄tinētē: z retributio ei^o. i. delicie pa-
radisi / z exultatio z leticia i seclm̄ sc̄i p̄manet.
Quicūq; sibi p̄sci^o ē q̄d peccauerit dō: z p̄ ne-
gligētā suā z volūtātē peccauerit: donec tps
ē ex affectu lachrymas fundat / z iugit^o desinat.
Per lachrymas z remissionē p̄ctōz: z leticiaz
cordis iueniet. Possideat z cōpūctionē cor-
dis: lauet p̄ singulas noctes lectū corpis sui.
Putat^o ne h̄ctis expiētā lachrymaz dilectissi-
mi frēs. Putat^o ne illūinat^o ē aliq̄s v̄m ab illa
grā cōpūctiois: q̄ fm̄ deū ē. Credite mibi frēs
nō ē i fr̄ dulci^o sup̄ grā lachrymaz. Si q̄s i ofo-
ne sua deū p̄replat^o ē: illū sp̄ desiderās: lachry-
marū dulce die fatiat^o ē: z h̄mōi eleuat^o ē a ter-
ris: tor^o extra corp^o i celo ē. Et q̄d dico ex cor-
pus: Tor^o celest^{is} ē z n̄ iuenit p̄satio ei^o i fr̄is

h̄mōi cū deo loq̄t: i xp̄o illūinat^o i sc̄os p̄ sc̄ifi-
cat. Grāde miraculū: vt hō fra z cinis: in sua
purissima ofone cū dō fabulet. Br̄is hō q̄ h̄z
cōpūctionē iugit^o fm̄ deū. Cōpūctio frēs: sani-
nitas aīe ē: illūinatio mēt^{is}. Cōpūctio frēs: re-
missionē delictōz nob p̄q̄rit. Cōpūctio frēs: ie-
sum v̄nigenitū facit i nob h̄itare: cū eū deside-
ram^o z q̄rim^o. Volo vob frēs enarrare potē-
tiā lachrymaz. Anna p̄ lachrymas a dō samu-
elē p̄p̄ham accepit: ad s̄blimitatē z gliactionē
aīe sue. Mulier^{is} etiā peccatric^{is} d̄bita i domo
simōis a xp̄o dñō dimissa sūt: q̄ lachrymis pe-
des ei^o rigabat: z crine tergebat. Grādis x̄t^o ē
lachrymaz: mltūq; p̄ualēt lachryme fm̄ deū.
Fiduciā dñi sp̄ acq̄rūt lachryme: sordidas co-
gitatiōes expellūt: nec p̄ximare eas p̄mittūt
aīe cōpūctionē cordis h̄nti. Quid britudine
p̄r hac eē s̄blimū^o: q̄s cū ip̄m deū aīa i ofone p̄-
pria p̄replat. Nā cū eū desiderat ei^o sp̄ famu-
lar^{is}: thesaur^{is} i deficiēs ē cōpūctio cordis. Sau-
dio leffabili exultat aīa: q̄ h̄z cōpūctionē cor-
dis. Cōpūctionē x̄o dico n̄ vni^o diei: s̄ q̄ dieb^o
z noctib^o puritate aīe tāq; fons exuberat / et
abūdat. Fōs em̄ purissim^o ē cōpūctio cordis
irrigās sp̄ plātaria fructifera aīe. Plātaria at
fructifera dico d̄rutes aīe: gr̄am p̄nie: et opa
bona q̄ assidue lachrymis irrigāt: z fructū af-
ferūt bonū z vtilē. Sp̄ q̄ sc̄e plātatiōes tue irri-
gent a te: p̄ b̄ndictionē gr̄a dñi. Qd̄ cū fuit fa-
ctū crescēt q̄ridie: z fructū dabūt in tpe suo.
La. VI. Inducēs auctorē negligētā z mi-
seriā suā p̄ntēte: aliozq; ne ip̄m imitēt aīterē:
z vt dñm p̄ se ozēt de p̄cātē: atq; cū gr̄a i actio-
ne librum hunc concludēt em̄.

Ergo imitator

N mei existas p̄ctōr^{is} z desidiōs: sp̄ dice-
tis z nūq; faciēt. Pollicia em̄ plen^o
sūt negligētā coop̄t^o: n̄ h̄ns cordis cōpūctio-
nē: nec purissimā ofonē. Aḡsco aut̄ meip̄m sp̄
p̄ctōrē / sp̄ timētē futurū iudiciū: nullā excusa-
tionē p̄ negligētā h̄ntē. Obsc̄ro vos frēs ca-
rissimi: q̄ deū timet^o: z sp̄ q̄ illi placita sūt faciēt
vt ozetis p̄ me exiguo z pusillo: vt veniat sup̄
me celest^{is} gr̄a: z saluet aīa mea: atq; iueniam
miam i die illa tribili: q̄n veniet dñs reddere
vnicuiq; fm̄ opa ei^o. Q̄na misc̄di dō n̄ o: z imoz-
tali: q̄ os n̄m apuit p̄ gr̄a z ad meditādū x̄ba
iudicij ei^o: z dilectiois atq; cōpūctiois q̄ sunt
edificia aīe: firmamētū cordis: mēt^{is}: illūinatio:
vt ois aīa q̄ h̄ meditat^o th̄as ad vitā ei^o n̄a: amē.
Sancti ac deuoti viri Efrēm diaconi.
Liber de die iudicij feliciter explicit.